

Infört under föreningsnytt i ”Vävan” nr 3 2005.

Hej!

Så har vi då sparkat i gång verksamheten igen!

I år såg vi till att få en rejäl upptakt i form av en igångsättningshelg på Rörtången den 3-4 september. Stället var helt nytt för mig, och jag tror att det var så för de flesta i gruppen. Vi var rörande eniga om att det var ett riktigt pangställe, vi kan exempelvis gärna tänka oss att fira midsommar här... Förutom vackert väder och havsutsikt så var planeringen av mat och aktiviteter fantastisk.

Vi började med afrikansk dans från Gambia för att sedan övergå till att sjunga och trumma afrikanska rytmer. Att vi var *så* duktiga hade vi nog ingen aning om, men det var vi, i alla fall enligt vår instruktör. Det berodde på vår positiva inställning, se!! Sen tog Arne vid och vi flätade med gemensamma krafter tre vidjekorgar. Det såg väldigt roligt ut, det tyckte även de som bara pratade och latade sig!

Några som inte hade latat sig var vår eminenta festkommitté med Britt i spetsen. Vi bjöds på lunch i form av fisksoppa och hemlagade pannkakor fyllda med finhackad färsk frukt. Därtill serverades glass och vispad grädde. Kanske hade de inspirerats av vår ”kvarterskrog” i Prag? Det smakade i alla fall minst lika gott!

Visserligen har vi väl alla lärt oss som barn att inte bada direkt efter maten, men nu var vi ju vuxna människor och vi badade precis hur ofta som vi ville. Vi badade till och med mitt i den nattsvarta natten med mareldens silver glimmande omkring oss. Det var vackert!! Ganska kallt också! Dessförinnan hade vi hunnit med att äta rejält med kräftor och sjunga diverse oregerliga låtar och visst blev det en och annan dans också??

Nästa dag lärde Ingvar oss hur man tillverkar ett karottunderlägg av en repstump. Sjömansarbete kallas det, knuten tror jag var en valknop. Ganska lurigt, många såg lite trötta ut, men till sist hade vi fått ihop alla repändar och belåtna smil syntes här och var.

När vi satt och samlade ihop oss inför avresan pratade vi om hur viktiga och roliga sådana här samlingar är. Stort tack till alla som planerat och hjälpt till att genomföra den här helgen!

Sommaren har för övrigt varit mycket innehållsrik. Kristina passade på att fylla 60 år och firade detta tillsammans med släkt och goda vänner uppe i Fiskebäckskil. Det

visade sig att Kristina har flera skepnader och lystrar till många olika namn! Detta hade vi inte en aning om tidigare! Vem är hon egentligen?

Midsommarhelgen flöt på och dansuppvisningarna avlöste varann som de brukar. Dock ingen dans på Torpakolonin i år, och det var nästan skönt. Midsommarkvällen avslutades hemma hos Kerstin och Malte. Det blev riktigt mysigt med långbord i trädgården och dans på den lilla, lilla dansbanan!

Efter midsommar blev det inte tal om några latmansdagar heller, för då väntade Tjeckien. Maria och Jimmy hade hittat en festival i Bystrice pod Hostynem, i sydöstra Tjeckien. Vägen dit blev något ansträngd, oklart med deltagare, dansprogram, ja det var mycket som behövde falla på plats. Vi lånade in Per från Näverluren och tillsammans med flickorna Mattsson och Hägnesten så sänktes ju medelåldern något. Inte för att kondisen var så mycket sämre hos övriga deltagare, men det är alltid roligt att åka i ett åldersblandat gäng!

Väl på väg så tog Maria hand om oss på bästa sätt. Vi bytte tåg hur många gånger som helst. Det hände ju en del på resan, ex som att en tågsvagn började brinna på samma sträcka i båda färdriktningarna.

Bystrice var en mycket liten ort, mitt ute på landet, belägen invid foten av några höga berg. Sista sträckan åkte vi med ett litet rälståg och förundrades över de vita vallmofält vi passerade. Vi blev väl mottagna i Bystrice och inkvarterade på ett hotell där John Cleese väl hade platsat som hotellchef. Vi bodde med festivalplatsen precis utanför hotellentréen, bättre läge gick inte att önska sig. Byborna hade organiserat allt väl och utflykter och dansprogram var toppen. Det gavs många tillfällen att uppträda för varandra och lära ut danser. De flesta grupperna kom från Balkanområdet, och visst är det så att våra kulturer skiljer sig mycket åt. Ändå är ju dansen en enande länk det märkte inte minst våra ungdomar!

Efter festivalen åkte vi till Prag, där vi turistade några dagar. Underbart vacker stad med mycket gott öl, men vädret kunde varit bättre! Kul hade vi, hur som helst!

Väl hemma igen så engagerade vi oss i såväl visaftnar utanför Gräfsnäsgråden, som medeltidsdagar utanför Kungälv's fästning.

Korröstämman jubilerade med 20 år på nacken och det firade några av oss på nämnda plats. Jag tror inte det är omöjligt att våra dansledare tänker sig att dansa lite östsvenska slängpolkor i höst. Det skulle vara roligt!

Mer än dubbelt så mycket jubileum blev det den 18 augusti, när Robert Höglind fyllde vuxet! Visserligen uppvaktade vi något senare, men det gjorde inte saken sämre! Ett stort grattis igen, Robert!

Från och med i år kan man säga att GNDS har instiftat en ny tradition! Ölfesten i fjol blev nämligen så populär att den tas i repris! Anmäl dig snabbt till festen nere på G-gården den 13 oktober. Du kan anmäla dig på träningskvällarna eller slå Jimmy en signal!

Vi ses! Glöm bara inte tyrolerhatten !

Tschüss, Ingela M